

κάλεσμα αυτόνομου σχήματος φυσικού

Πρώτο έτος. Τμήμα Φυσικού. Οι προσδοκίες μεγάλες και ξαφνικά.. **βρεθήκαμε να αντιμετωπίζουμε καταστάσεις που ήταν για εμάς από καταπιεστικές μέχρι ξεκάθαρα εκθρικές.** Βρεθήκαμε σε αποστειρωμένες αίθουσες να παρακολουθούμε στεγνά μαθήματα, να μην έχουμε αντίλογο απέναντι στην αυθεντία των καθηγητών . Να πιεζόμαστε να προλάβουμε προθεσμίες και εξεταστικές, να νιώθουμε ανίκανες να αντιμετωπίσουμε μέτρα όπως οι διαγραφές, οι περικοπές συγγραμμάτων , η κατάργηση της διδακτικής επάρκειας. **Αυτή η σφαίρα ελεύθερης μετάδοσης γνώσης όπου θα μαθαίναμε με όρεξη και θα ζυμώνόμασταν με άλλους ανθρώπους και ιδέες υπήρχε μονάχα στη φαντασία μας .** Και κάπως έτσι καταλάβαμε πως το πρόβλημα δεν είναι μόνο το πανεπιστήμιο.

Ο ρόλος του πανεπιστημίου μέσα σε μια καπιταλιστική κοινωνία είναι να παράγει εργατικό δυναμικό κατάλληλο για την αναπαραγωγή της. Μέσα από διαχωρισμούς και λογικές ανταγωνισμού και ατομικισμού, προωθώντας τον επιστημονισμό και την ατομική καριέρα ως απώτερο σκοπό , καλλιεργεί ψευδαισθήσεις επαγγελματικής και κοινωνικής ανέλιξης. Κι όλα αυτά σε ένα πλαίσιο γενικότερης αναδιάρθρωσης του καπιταλισμού με το πανεπιστήμιο να λαμβάνει όλο και περισσότερο χαρακτηριστικά κερδοφόρας επιχείρησης , επιβάλλοντας την παραγωγικότητα και την αποδοτικότητα. Σε αυτό το περιβάλλον η καθημερινότητά μας εντατικοποιείται ολοένα και περισσότερο και το κόστος φοίτησης που επωμιζόμαστε αυξάνεται (έλεγχος στη λέσχη, διδάκτρα στα μεταπτυχιακά κτλ.). Είναι πλέον ξεκάθαρο, από τις εργαλαβίες security και τις κλειδωμένες αίθουσες μέχρι την καθαρότητα των τοίχων (κατέβασμα αφισών, σβήσιμο συνθημάτων), ότι οποιαδήποτε συμπεριφορά που αποκλίνει από την κανονικότητα χωράει όλο και λιγότερο στην πανεπιστημιακή πραγματικότητα.

Το πρόβλημα λοιπόν είναι ότι οι δικοί μας στόχοι, σε καμία περίπτωση δεν συμβαδίζουν με την πραγματικότητα που έχουν φτιάξει για εμάς. Στη βάση αυτή συναντηθήκαμε και **αποφασίσαμε να φτιάξουμε ένα αυτόνομο σχήμα φοιτητών.** Ένα μέρος που θα μπορούσαμε να αρθρώσουμε της αρνήσεις μας, να συζητήσουμε, να αναλύσουμε και να διεκδικήσουμε όλοι μαζί χώρο και χρόνο

για να υπάρξουμε μέσα στις σχολές μας με τους δικούς μας όρους. **Επιλέξαμε να δρούμε αυτόνομα μακριά από πελατειακές σχέσεις και κομματικές γραμμές.** Προσπαθούμε μέσα από τις διαδικασίες μας ,την **συνδιαμόρφωση** και την **λήψη ομόφωνων αποφάσεων** να μην αναπαράγουμε τις σχέσεις ιεραρχίας και εξουσίας που πολεμάμε. Δεν περιχαρακωνόμαστε ιδεολογικά ούτε διεκδικούμε το αλάνθαστο. Αντίθετα, αμφισβητούμε συνεχώς τις αντιλήψεις και τον τρόπο δράσης μας, δίχως να πιστεύουμε ότι κατέχουμε την “πάσα αλήθεια”, ούτε πολύ περισσότερο ότι υπάρχει κάποια έτοιμη λύση για όλα μας τα προβλήματα.

Άμεση συνέπεια είναι η διαφωνία μας και **η μη συμμετοχή μας σε οποιαδήποτε εκλογική διαδικασία ανάδειξης αντιπροσώπων – μεσολαβητών που μιλούν για μας, χωρίς εμάς.** Οι λήψεις αποφάσεων που θα καθορίσουν τις ζωές μας πρέπει να γίνονται άμεσα από εμάς τις ίδιες, ως κομμάτι της καθημερινότητάς μας. Δεν δεχόμαστε να αναλαμβάνονται αυτές οι διαδικασίες από επαγγελματίες εξουσιαστές ή επαναστάτες. Επιλέγουμε λοιπόν να φτιάχνουμε οριζόντιες δομές ενώ ταυτόχρονα αντιπασσόμαστε στη λογική της ανάθεσης που καθιστά το φοιτητή ανεύθυνο και αμέτοχο στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα.

Η λογική αυτή, που έχει υιοθετηθεί από τις παρατάξεις, έχει εκφυλίσει την αμεσοδημοκρατική φύση της γενικής συνέλευσης, με αποτέλεσμα να την υποβιβάζει σε ένα κομματικό – ψηφοθηρικό παιχνίδι εντυπώσεων, με τις υπόλοιπες να καλούμαστε απλά να ψηφίσουμε προκατασκευασμένα

πλαίσια της εκάστοτε παράταξης. Για μας οι **γενικές συνελεύσεις** θα έπρεπε να αποτελούν έναν τόπο στον οποίο όλοι οι φοιτητές θα έχουν το χώρο να συζητήσουν και να θέσουν τις ανάγκες και τα προβλήματα που τους προκύπτουν. Όπου θα συμμετέχουν ενεργά όλες και όχι μόνο ένα μέρος των ήδη οργανωμένων φοιτητών. Όπου ο κόσμος δε θα φοβάται να μιλήσει ακόμα κι αν προκύπτουν διαφωνίες, **θα ανταλλάσσει σκεπτικά και απόψεις**, θα επιδιώκει τη ζύμωση και θα είναι σε θέση να πάρει και να υλοποιήσει αποφάσεις που τον εκφράζουν. Ο μόνος τρόπος για να το επιτύχουμε αυτό , παρά τις αντίξοες συνθήκες που συναντάμε, δεν είναι η απογοήτευση και η απομάκρυνση από τις γενικές συνελεύσεις αλλά η ολοένα και πιο **ενεργή συμμετοχή** , καθώς και η διαρκής προσπάθεια να απεγκλωβιστούμε από την κυριαρχία των παρατάξεων εντός τους.

Παρόλο που τόπος συνάντησης μας είναι το πανεπιστήμιο και η ταυτότητα του φοιτητή είναι αυτή που μοιάζει να μας συνδέει, θεωρούμε ότι αυτή δεν είναι η μόνη που μας καθορίζει (εκτός από φοιτητρικές είμαστε ήδη/εν δυνάμει εργαζόμενοι, άνεργες κτλ.) ούτε και περιορίζει το πεδίο δράσης μας. **Οι δράσεις μας δεν είναι αποκομμένες από τις κοινωνικές διεκδικήσεις.** Αγωνιζόμαστε, για μία κοινωνία στην οποία θα καταφέρουμε να αντικαταστήσουμε την ιδιοκτησία και την εκμετάλλευση με το μοίρασμα και την **αλληλεγγύη** για μία κοινωνία που αντί για ιεραρχίες και διαταγές θα υπάρχει η οριζόντια λήψη αποφάσεων. Έτσι δημιουργούμε **σχέσεις αμοιβαιότητας** πέρα από εθνικούς, σεξιστικούς ή άλλους διαχωρισμούς, δεσμούς ισοτιμίας, **συντροφικότητας** και αλληλεγγύης μεταξύ μας. Αυτοί οι δεσμοί είναι και η αληθινή βάση των αγώνων μας.

**αντίσταση σε κάθε μορφή εξουσίας
αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγώνες
αυτοοργάνωση και ενεργή δράση...
...για να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας!**

**ανοικτή συνέλευση
Παρασκευή 6/11, ώρα 15.00 στο φουαγιέ του Φυσικού**

Αυτόνομο Σχήμα Φυσικού ★

autonomofysiko.espivblogs.net

autonomofysiko@yahoo.gr